

*
Αριθ. 316
ΜΕ'

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

*Απόφασις τῆς Προσωρινῆς *Αντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου *Επιτροπῆς διὰ τὴν Ιονίαν γολέταν «Παναγίαν Μνοτιδιώτισσαν» τὴν 7 Ιουνίου 1828, μεταξὺ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀποκλειστικῆς μοίρας *Αντινανάρχου Γ. Σαχτούρη ἀπὸ τὸ ἐν μέρος καὶ τοῦ Παναγιώτου Ζαμποῦ, πλοιάρχου τῆς ωηθείσης γολέτας, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

*Αραγγόσασα τὴν ἀπὸ 6 Μαΐου 1828 πρὸς τὸ Γεν. Φροντιστήριον ἀναφορὰν τοῦ *Αντινανάρχου Γ. Σαχτούρη ἀρχηγοῦ τῆς ἀποκλειστικῆς μοίρας, εἰς τὴν δποίαν ἐκθέτει ὅτι τὴν αὐτὴν ἡμέραν πολλὰ ποῳ συνέλαβε πολλὰ πλησίον τῶν φρουρίων Μοθώρης καὶ Νεοκάστρου τὴν γολέταν «Παναγίαν Μνοτιδιώτισσαν» τοῦ πλοιάρχου Παναγιώτου Ζαμποῦ ἐρχομένην ἀπὸ Πρέβεζαν καὶ διευθυνομένην διὰ τὸ ἀποκλεισμένα φρούρια, ὅτι ἀφοῦ τὴν συνέλαβε, τὴν ἐξέτασε καλῶς καὶ τὴν διευθύνει πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἐπειδὴ ἀπὸ τὰς ζωτικοφίας καὶ ἐνδύματα τὰ δποῖα εἶχε φροτωμένα καὶ ἀπὸ τὴν θέσιν, εἰς τὴν δποίαν τὴν συνέλαβε, δὲν τοῦ ἔμεινεν ἀμφιβολία ὅτι ἐσκόπενε διὰ τὰ φρούρια,

*Αραγγόσασα τὴν ἀπὸ 11 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς διαμαρτυρίαν τοῦ ωηθέντος πλοιάρχου Π. Ζαμποῦ, εἰς τὴν δποίαν δμολογεῖ, ὅτι λαβὼν τὰ ἔγγραφα τοῦ διάπλου τον ἀπὸ Κορφούς διὰ Τσιρίγον, ἀντὶ τὰ διευθυνθῆ εἰς τὸ σκοπούμενον, παραδομήσας ὑπῆργεν εἰς τὴν Πρέβεζαν δπον πωλήσας ποσότητα τινὰ σιδήρου ἀγόρασε διάφορα τρόφιμα καὶ ἀπέπλευσε διὰ Τσιρίγον, τὴν δὲ 6 Μαΐου τὸ ποῳ διαπλέων μεταξὺ Στροφάδων καὶ Σαπιέντσων (*Oίνουσῶν*) δεκαπέντε μίλια πρὸς δυσμὰς εἶδεν ἐν ἐλληνικὸν πλοῖον, τοῦ δποίου ἡ βάρκα διευθυνθεῖσα πρὸς τὴν γολέταν τον τὴν συνέλαβε καὶ τὴν ὡδήγησε πρὸς τὴν νῆσον Πρώτην, δπον ενδίσκετο ἀραγμένος ὁ *Αντινανάρχος καὶ ἀφοῦ τὴν ἐπεσκέψθη καὶ τὴν ἐξέτασε τὴν ἔστειλεν εἰς Αἴγιναν καὶ δι’ ὅλα ταῦτα διαμαρτύρεται,

*Αραγγόσασα τὴν ἀπὸ 9 Αποιλίου 1828 ὑγειονομικὴν ἀπὸ Κορφούς διὰ Τσιρίγον ἀπόδειξιν τοῦ αὐτοῦ Π. Ζαμποῦ, ἥτις ἐπεθεωρήθη τὴν 2 Μαΐου εἰς Πρέβεζαν ἀπὸ τὸν Βρεταννικὸν *Αντιπρόξενον διὰ Τσιρίγον,

*Αραγγόσασα τὰ ἀπὸ 25 καὶ 26 ἔντιμα (*factures*) τῶν πραγματειῶν, αἵτινες φαίνονται στελλόμεναι ἐξ Ἰωαννίνων ἀπὸ τὸν Νούσιαν Φότον Χρυσὸν μὲ τὸν ἐπιστάτην τον Παναγιώτην Παπαγιαννούλην εἰς Πρέβεζαν, δπονθεν ἐφορτώθησαν εἰς τὴν Ιονίαν γολέταν «Παναγίαν Μνοτιδιώτισσαν» διὰ Τσιρίγον,

*Αραγγόσασα τὴν ἀπὸ 2 Μαΐου δήλωσιν (*manifesto*) τῶν πραγματειῶν, αἵτινες ἐφορτώθησαν εἰς Πρέβεζαν ἐπὶ τῆς ωηθείσης γολέτας «Παναγίας Μνοτιδιώτισσας»,

*Ακούσασα τὰς δμολογίας τοῦ Παναγιώτου Ζαμποῦ, τῶν ναυτῶν τον Νικολάου

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Θωλ. Δικ. φ. 13.

Παπαδάκη καὶ Ἀλεξάνδρου Λαζαροπούλου καὶ τοῦ ἐπιφορτωτοῦ Παναγιώτου Παπαγιαννούλη,

Ἄναγνώσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τούτῳ διορισθέντος Συνέδρου περιέχουσαν τὰ ἑπόμενα:

«Ο Παναγιώτης Ζαμπός, πλοίαρχος τῆς Ιονίας γολέτας «Παναγίας Μνημονίδιωτισσας», ἀνεχώρησε τὴν 9 Ἀπριλίου ἀπὸ Κορυφούς. Μ' ὅλον ὅτι κατὰ τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου ἐταξίδευε διὰ Τσιρίγον, ἐμβῆκεν εἰς Πρέβεζαν ὅπου διέτοιψε 23 ἡμέρας. Πωλήσας ἐκεῖ μέρος τοῦ φορτίου του ἀγόρασεν ἀντ' αὐτοῦ ἄλλο καὶ ἐφόρτωσεν ἐν αὐτῷ καὶ διαφόρους πραγματείας ἐμπόρου τινὸς Ιωαννίτου Νούσια Χρυσοῦ.

» «Ἡ παρὰ τὰ ἔγγραφα εἰς Πρέβεζαν παραστράτησις τοῦ πλοιάρχου φέρει εὐλόγους ὑποψίας. Λιατί, ἂν εἴχε σκοπὸν νὰ περάσῃ ἐκεῖθεν, νὰ μὴ ζητήσῃ νὰ σημειωθῇ εἰς τὸ διαβατήριόν του ἢ διὰ Πρέβεζης διάβασίς του; Ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ ὅτι ἐπληροφορήθη ἀπὸ τὰς ἔξουσίας τῶν Κορυφῶν τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν ἐν Πελοποννήσῳ φρουρῶν. Ἀλλ' ὁ ἀποκλεισμὸς τούτων ἐδημοσιεύθη συγχρόνως μὲ τὸν τοῦ Αμβρακικοῦ κόλπου. Πῶς εἶναι δυνατὸν αἱ ἔξουσίαι αὐταὶ νὰ τοῦ ἐφανέρωσαν ἐκεῖνον καὶ νὰ τοῦ παρεσιώπησαν τοῦτον; Ὁ ἴδιος πλοίαρχος καὶ εἰς τῶν ναυτῶν τον συνωμολόγησαν ἀκόμη, ὅτι δλίγας ἡμέρας πρὸν ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τοὺς Κορυφοὺς εἴχε σκοπὸν νὰ ταξιδεύσῃ εἰς Πρέβεζαν καὶ ἐπειτα ἄλλαξε γνώμην. Τοῦτο συνισχύει περισσότερον τὰς ὑποψίας καὶ γίνεται ἀρκετὰ πιθανὸν ὅτι ἐξ αἰτίας τῶν τότε κηρυχθέντων ἀποκλεισμῶν τοῦ ἥρωνθησαν διαβατήριον διὰ τὴν ἀποκλεισθεῖσαν Πρέβεζαν καὶ ἵσως ἡ ἄλλαγη τῆς γνώμης προηλθεν ἀπὸ τὴν ἀνάγκην ταύτην καὶ ὅχι ἀπὸ μεταμέλειαν καὶ ἐπειτα ἀφοῦ ἐξῆλθεν ἀπὸ τοὺς Κορυφοὺς ἥκολούθησε τὴν πρώτην ἀπόφασίν του.

» «Ἐπειτα δὲν εἶναι ἀνύποπτον οὐδὲ τὸ φορτωτικὸν τοῦ Ιωαννίτου ἐμπόρου, συνιστάμενον εἰς φορέματα ἐλληνικὰ ἢ ἀλβανικά μάλιστα τὸ ἐπιθεωρηθὲν εἰς Πρέβεζαν διαβατήριον παρασταίνει τὸν ἐπιστάτην τοῦ ἐμπόρου τούτου, τὸν συνοδεύοντα ἐπὶ τοῦ πλοίου τὰς πραγματείας, ως φέροντα σχῆμα ἐπιβάτον (*sotto figura di passagiere*) ἐνῷ εἶναι ἀληθής ἐπιφορτωτής (*sopracorico*). Αὕτη ἡ ὀνομασία σχῆμα ἐπιβάτον εἶναι εὑρεσις νέα καὶ ἔως τώρα ἀσυνήθιστος εἰς τὰ θαλάσσια διαβατήρια. Οἱ ἐπὶ τοῦ πλοίου εἶναι ἡ ναῦται ἡ ἐπιβάται ἡ φορτωταὶ ἡ ἐπιφορτωταὶ σχῆματα ὅμως ἐπιβάτων εἶναι εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ θαλασσίου ἐμπορίου ὅτι οἱ τραγέλαφοι ἡ ἵπποκέντανοι εἰς τὴν τοῦ ὁρθοῦ λόγον. Τέλος ἡ ἀπὸ Πρέβεζαν δήλωσις βεβαιώνει τὸν αὐτὸν ἐπιβάτην, δστις εἰς τὸ διαβατήριον φέρει σχῆμα ἐπιβάτον, φορτωτὴν τῶν πραγματειῶν τοῦ ἐμπόρου Νούσια.

» Αἱ ἀντιφάσεις καὶ αἱ ὑποπτοὶ ἐκφράσεις φέρουν ἀναμφιβόλως δικαίας ὑπονοίας οἰκονομίας. Ἀλλ' ὅταν τὰς ἔρευνήσωμεν προσεκτικώτερα διακρίνομεν τὰς αἰτίας των καὶ ἡμποροῦμεν νὰ ἐξηγήσωμεν τὰ ἀποτελέσματα τούτων. Ἀπ' ἕνα γράμμα τοῦ Ιωαννίτου ἐμπόρου πρὸς τοὺς ἐν Ναυπλίῳ συμπατριώτας τον Λιόντον καὶ Νίκον Πόλιον καὶ ἀπὸ τὰς ὁμολογίας τοῦ ἐπιστάτου αὐτοῦ γίνεται φανερὸν ὅτι ὁ ἐν Πρέβεζῃ Ἀντιπρόξενος τῆς Ἀγγλίας εἶναι φίλος του· καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ τὸ ἐν μέρος τὰ ἀλβανικὰ στρατεύματα ἐφαίνοντο διατεθειμένα νὰ ὠφεληθοῦν ἀπὸ τὴν πρώτην εὐκαιρίαν διὰ νὰ διαοπάξουν τοὺς ἀδόπλους καὶ ἀδυνάτους, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ἡ ἔξουσία εἰχεν ἀπαγορεύσει τὰ χρυσᾶ φορέματα, ἔστειλεν εἰς Πρέβεζαν ὅσας πραγματείας τούτου τοῦ Νούσια

εῖδον εἰχε καὶ ἐπαρακάλεσε τὸν οηθέντα Ἀντιπρόξενον νὰ τοῦ τὰς σώσῃ ἀπὸ τοὺς ἐπικειμένους κινδύνους μὲ πρώτην εὐκαιρίαν διὰ Τσιρίγον ἢ διὰ Σύραν ἢ ἄλλο μέρος τῆς Ἑλλάδος· ἐπετάχυνε μάλιστα καθὼς λέγει ταύτην τὴν ἀποστολήν των περισσότερον, καθ' ὃσον εἰχε πληροφορηθῆ ἀπὸ γράμματα τῶν Κορυφῶν ὅτι εἰς τὰ τέλη Ἀποιλίου ὁ Ἀμβρακιακὸς κόλπος ἔμελλε νὰ ἀποκλεισθῇ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

» Ὁ ἐν Πρεβέζῃ Ἀντιπρόξενος προθυμούμενος νὰ συντρέξῃ τὰ συμφέροντα τοῦ φίλου του, ἐπροσπάθησε νὰ ἀποσκεπάσῃ ἀπὸ πᾶν ἐνδεχόμενον ἐγαντίον τὸν ἐπιστάτην του, καθὼς ἀπὸ τὰς δμολογίας αὐτοῦ φαίνεται, καὶ τὸν ἔκαμε τὴν ἐπικίνδυνον χάσιν νὰ τὸν ὀνομάσῃ σχῆμα ἐπιβάτον. Ἄλλ' ἐνέχεται εἰς τοῦτο ὁ ἔμπορος ἢ ὁ πλοίαρχος; Ἡ θαλασσία νομολογίᾳ δὲν τοὺς καταδικάζει εἰ μὴ δσάκις ἀποδειχθῶσι συνένοχοι τῶν γενομένων παρὰ τῆς οἰκείας των ἔξουσίας λαθῶν ἢ πταιομάτων καὶ κατὰ τοῦτο καὶ οἱ δύο φαίνονται ἀναίτιοι.

» Ἄλλὰ δὲν εἶναι ὀράγε ἔνοχος ὁ πλοίαρχος Ζαμπός δι' ὃσα πρότερον ἀναφέραμεν; Τὸ νὰ ταξιδεύῃ τις παρὰ τὰ ἔγγοναφά του εἶναι βέβαια ἀταξία. Ἄλλ' ἀν εἰς τὸ καταδρομικὸν σύστημα κατακοίνεται, δμως εἰς τὸ ἀποκλειστικὸν δὲν συνεπιφέρει καταδίκην.

» Ὁ ἀποκλειστὴς βεβαιώνει ἀκόμη ὅτι ὁ αὐτὸς πλοίαρχος ἔχει καὶ ἀδελφὸν πραγματευτὴν φαγωσίμων εἰς Μοδώνην καὶ τοῦτο προστιθέμενον εἰς τὴν πλησίον τούτου τοῦ φορτίου σύλληψίν του πιθανολογεῖ περισσότερον ὅτι εἰς αὐτὸν καὶ ὅχι εἰς Τσιρίγον ὑπῆγαινε νὰ πωλήσῃ ὃσας τροφὰς ἔχει φορτωμένας. Ἄλλὰ τοῦτο εἶναι μακρὰν ἀπὸ τὸ νὰ δώσῃ ἀπεχρῶσαν ἀπόδειξιν οἰκονομίας ἢ δόλον. Ὁ ἀποκλειστὴς παρημέλησε μάλιστα νὰ σημειώσῃ ἀκοιβῶς καὶ ώρισμένως τὴν ἀπὸ τὰ ἀποκλεισμένα φρούρια ἀπόστασιν εἰς τὴν δποίαν συνέλαβε τὸν οὐδέτερον καὶ ἡ σιωπὴ αὗτη ὅχι μόνον γίνεται ὕποπτος, ἀλλὰ καταναγκάζει καὶ τὴν τῶν δικαστῶν πίστιν εἰς βεβαιωγμένην παρὰ τούτου ἀπόφασιν.

» Αἱ δὲ συμφορωμέναι πραγματεῖαι τοῦ Ἰωαννίτου ἔμπόρου συντροπολόνονται ὀράγε μετὰ τοῦ οὐδετέρου πλοίου καὶ πράγματος; Εἶναι μὲν ἀληθινὸν ὅτι ἀνήκοντεν εἰς ὑπήκοον τῆς Τονοχίας· δμως οἱ στεράζοντες ὑπὸ τὸν ζυγὸν αὐτῆς δμογενεῖς Χριστιανοὶ εἶναι μᾶλλον δοῦλοι ἐξ ἀνάγκης παρὰ ὑπήκοοι τοῦ ἔχθρου· καὶ ὁ πολιτικὸς λόγος, δστις εἰς θαλάσσια δικαστήρια ἔχει τόσον βάρος, μᾶς συμβούλευει καὶ ώς δικαιον καὶ ώς συμφέρον νὰ τοὺς περιποιώμεθα, ἀντὶ νὰ τοὺς μεταχειριζόμεθα ώς πολεμίους. Ἡ πρὸς αὐτοὺς περίθαλψις καταντᾷ μάλιστα ἀπαραίτητος καὶ ἀνορθώνει τόσον τὴν τιμήν, δσον καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους, δταν καταφεύγονταν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐπικρατείας μας διὰ νὰ σώσουν τὰ λείψανα τῆς καταστάσεώς των.

» Ἐπειτα τοῦτο ἐστάθη γενικῶς καὶ αὐτῶν τῶν Νανάοχων μας τὸ σύστημα· δσάκις ἀπίρτησαν πλοῖα ἢ καὶ φορτία Γραικῶν ὑπηκόων τῆς Τονοχίας, τοὺς ἄνοιξαν δρόμον ἐλεύθερον καὶ δὲν ἐκολάτησαν εἰ μὴ ὃσα εἶχον φορτίον ἢ μέρος φορτίον ἔχθρικὸν ἢ ἔχθρονς συντρόφους ἐπὶ τοῦ πλοίου. Ἀγαπῶ νὰ λησμονήσω τὸ σκάνδαλον τινῶν ἀπανθρώπων καταδρομέων οἵτινες μετερχόμενοι ἀτάκτως τὸ τόσον ὠφέλι-

μον εἰς τὴν Ἐπικράτειαν ἔργον τῆς καταγωγῆς, δὲν ἐσυστάλησαν νὰ λαφυρογωγήσουν ἀδιακοίτως ὅμογενεῖς, ως ἔχθρούς».

‘Η Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ, ἀποδεχομένη τὴν γυμώμην τοῦ Συνέδρου της, ἀπολύει ἐλευθέρων τὴν Ιονίαν γολέταν «Παναγίαν Μνοτιδιώτισσαν», μὲ δλας τὰς ἐν αὐτῇ πραγματείας, τόσον τοῦ πλοιάρχου Π. Ζαμποῦ, ὃσον καὶ τοῦ Ἰωαννίτου ἐμπόρου Νούοια Φώτου Χρυσοῦ.

‘Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν ἑβδόμην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ δύδον ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

‘Η Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

‘Ἐδουάρδος Μάσσων
Χ. Κλονάρης
Γρηγ. Σοῦτζος

‘Ο Γραμματεὺς
Γ. Μ. Καραμᾶνος

‘Αριθ. 319

ΜΣΤ'

‘Ἐν δνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

‘Απόφασις τῆς Προσωρινῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν σαρδικὴν βροικογολέταν «Αἱ μιλίαν» τοῦ πλοιάρχου Ἀντωνίου Κοπέλλου τὴν 8 Ἰουνίου 1828 μεταξὺ τοῦ Ἀντινανάρχου Γ. Σαχτούρη, ἀρχηγοῦ τῆς ἀποκλειστικῆς μοίρας ἀπὸ τὸ ἐν μέρος καὶ τοῦ πλοιάρχου Ἀντωνίου Κοπέλλου ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

‘Αναγνώσασα τὴν ἀπὸ 2 Μαΐου 1828 πρὸς τὸ Γ. Φροντιστήριον ἀναφορὰν τοῦ Ἀντινανάρχου Σαχτούρη, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκθέτει ὅτι τὴν αὐτὴν ἡμέραν περὶ τὰ ἔξημερά ματα ὁ ἀποκλειστὴς Σ. Πινότσης συνέλαβε μεταξὺ τοῦ Νεοκάστρου καὶ Μοθώνης πλησίον τῆς ξηρᾶς ἕως βολῆς κανονίου τὴν σερδηνικὴν βροικογολέταν «Αἱ μιλίαν» τοῦ πλοιάρχου Ἀντωνίου Κοπέλλου ἐρχομένην ἀπὸ Ἀγκόναν διὰ Τσιρίγον, φορτωμένην ἀραποσίτι καὶ ἀλεύρια καὶ ὅτι ἀπὸ τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εύρεθη, ἀπὸ τὸ εἶδος τοῦ φορτίου του καὶ ἀπὸ τὴν ἀντίφασιν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ φορτίον τοῦτο ἐγγράφων συλλαβών ὑποψίας εὐλόγους ἐκράτησε τὴν ορθεῖσαν βροικογολέταν, τὴν διευθύνει πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

‘Αναγνώσασα τὰς ἀπὸ 10, 15 καὶ 31 τοῦ αὐτοῦ Μαΐου διαμαρτυρίαν καὶ ἀπαντήσεις τοῦ ορθέντος πλοιάρχου Ἀ. Κοπέλλου καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλοίου του ἀντεμπόρου Ἰωάννου Ράφου, εἰς τὰς ὁποίας προτείνοντες ὅτι τὰς 18 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἀποπλεύσαντες ἀπὸ Ἀγκόναν διὰ Τσιρίγον φορτωμένοι ἀραποσίτι, ἀλεύρια καὶ ρούμια

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 13.

